

1914

Liðugur á læraraskúlanum í Havn. Fekk prógv sum tann besti av teimum 10, sum fingi prógv

1916

Victor Danielsen brýtur við kirkjuna, tá hann saman við øðrum verður doyptur á sjónum í Søldarfirði, og eftir tað gjørdist hann ein hin ídnasti trúboðarin hjá Brøðrasamkomuni

1917

Victor Danielsen týðir sín fyrsta sálm »Tað ið hvør skuggi burtur er horvin« úr enskum »After the earthly shadows have lifted«

Einaferð fyrst í tríati árunum, gekk ein smádrongur runt við traktatum í Fuglafirði, og hann kom so inn til eina gamla konu har og spurdi, um hon legði í at fáa eitt blað við andaligum lesnaði á føroyskum. Konan spurdi, um tað var føroyskt, og drongurin svaraði ja. „Nei, so skal eg ikki hava tað, tí eg dugi ikki at lesa føroyskt“, segði konan. Drongurin skuldi so fara avstað aftur, men tá rópti hon á hann og spurdi, hvør hevði skrivað. „Victor“, svaraði drongurin. Tá læt í konuni: „Ja, so vil eg hava tað, tí tað einasta, eg dugi at lesa á føroyskum, er tað, sum Victor hevur skrivað.“

beinanvegin í 1937 undir at týða Gamla Testamenti. Hann sigur sjálvur soleiðis frá í eini grein frá 1952: “Í mars 1937 byrjaði eg at um seta Gamla Testamenti og var liðugur í mai 1939 (í kladdu). Síðani revideraði eg Nýggja Testamenti frá 1937, og sonur mín maskinskrivaði alla Bíbliuna fyrri meg.” „Vit skuldu so lata hana prenta í Oslo og høvdu fingið rættlestur av knappliga 100 síðum, tá ið Noreg varð hersett. Alt lá so stilt inntil byrjan av 1947, prenting viðvíkjandi. Tá

varð farið undir at prenta Bíbliuna í Føroyum. Men tá las eg aftur alt handritið ígjøgnum, bæði G.T og N.T. og revideraði málið rættiliga nógv.” Bíblían var liðugt sett á ólavsøku 1948 og kom út hin 19. mars 1949. Hetta má sigast at vera ein heilt serligur merkisdagur í Føroya søgu, tí henda dag lá fyrri fyrstu ferð øll Bíblían á føroyskum máli á borðinum, og tað er ein søgulig stór-hending. Danmark fekk sína Bíbliu longu í 1550, Svøríki í 1541 og Ísland í 1584. Men eftir

trúbótina um miðja 16. øld bleiv kirkjumálið í Føroyum danskt, og føroyingar komu sostatt bert at brúka ta dansku Bíbliuna, og ikki fyrr enn 400 ár eftir at brøðratjóðir okkara høvdu fingið Bíbliuna á egnum máli, fingi vit hana. “Bíblían skal ikki vera ein lærubók í máli – og heldur ikki eitt museum fyrri fornorð. Hon skal vera umsett so, at bæði lærd og ólærd lættliga kunnu fata lærdóm hennara og njóta signingar hennara”.

Besta bók av bókum her

Besta bók av bókum her Bíblían hjá mammu er, merkt av tárur, skrætt og rukkað er mangt blað. Men so klárt er fyrri mær, tá hon tók meg inn at sær, setti meg í fangið, og til Gud hon bað.

Niðurlag: Gamla bók, dýra bók, gjøgnum teg eg Jesu kærleik? havi sæð, meir og meir eg elski teg, sum eg ferðist á tí veg, ið skal føra heim til Zions nýggja stað.

2. Hon fortaldi fyrri mær, hvussu Jesus Kristus var, komin her at ganga krossins tunga veg. Tá eg krossfestan sá hann, og mær tár á kinni rann, kysti hon meg, segði, alt var fyrri meg.
3. Nú í himli mamma býr, men tann bókin er mær dýr, sum í sorg og gleði henni var so kær. Hon gav kraft í neyðarstund, hon helt inn í deyðans blund, og eg veit, hon eisini skal hjálpa mær.

Johannes A. Hultmann. Victor Danielsen

Heldur akker títt

Heldur akker títt, tá ið stendur á, tá í stormi reisir seg bylgjan blá, og tá streymur fossandi fer avstað, liggur skip títt tá, ella drívur tað?

Niðurlag: Vit eiga akker, sum lítist á, botnfast og trygt, er enn bylgjan há; lyftið stendur fast, um alt annað fer: Tann, ið trýr á Sonin, hann frelstur er!

- Tað er sterkt og gott, tað kann lítast á, tað kann væl mót stormi og streymi stá, eingin ódn kann slíta tey tog so sterk, einki svíkja kann, alt er Harrans verk.
3. Og tað svíkur ei, tá ið neyð er á, tá ið grunnbrot boðunum siga frá; um í broddi bróta tey krøppu brot, liggur skip várt trygt, sum ei hoyrdist lot.
4. Enn í deyðans streymi tað svíkur ei, á tí síðstu døpru og tungu leið; um so náttin svørt okkum fjala skal, tó várt akker heldur, vit liggja væl.
5. Tá so dimmið lættir, og kvirt er hav, tá vit eru har, sum alt stríð er av, har ei stormar ýla, ei bylgjur slá, har ið lívsins ódn okkum ei kann ná.

Priscilla J. Owens, 1829-1893 (V. Danielsen týddi)

Victor Danielsen dugdi væl at savna fólkið saman, bæði tey ungu og tey tilkomnu. Og væl dámdi honum eisini at taka myndir, sum henda myndin úr Tjørnuvík visir